

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกลไกที่ใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในสังคม เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า ประเทศชาติของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้ จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้า ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า สภาพความเป็นอยู่ของสังคมใด ๆ เป็นภาพสะท้อนให้เห็นความมีประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสังคมนั้น ๆ ด้วย (นวลจิตต์ เชาวศิริพิงศ์ . 2545 : 1) ดังนั้น รากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมจึงขึ้นอยู่กับการศึกษา ทั้งนี้เพราะการศึกษาคือกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริบทของสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป และถือว่าการเปลี่ยนแปลงที่ไร้พรมแดน ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม (วิจิตร ศรีสะอ้าน . 2541 : 10) พร้อมกันนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 8) ก็ได้ประกาศนโยบายปฏิรูปการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดเป็นการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์การ แห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ 4 ด้าน คือ ปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา ปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และการปฏิรูประบบการบริหารการศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงกระแสหลักค่านิยมและความต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์

กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะเป็นกระทรวงหลักในการจัดการศึกษาของประเทศ ได้กำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ในเรื่องของการบริหาร การวางแผน และการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และงบประมาณ การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการประสานการใช้ทรัพยากร และการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ท้องถิ่นและชุมชน พร้อมทั้ง ได้กำหนดแผนงานหลักเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการ โดยกำหนดแนวทางให้กระทรวง ทบวง กรม รับผิดชอบหน่วยงานส่วนกลางให้ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย

และแผน โดยรวมกำหนดมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนวิชาการและกำกับดูแล การดำเนินงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมาย เร่งกระจายอำนาจไปยังองค์กรระดับจังหวัด ท้องถิ่นและสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 85) สอดคล้องกับ มัทนา โชควรวรรณกร (2545 : 3) ที่กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบันว่าเป็นการเปิด โอกาสให้ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนเป็นหน่วยงานหนึ่งของสังคม โรงเรียนจึงควรเป็น โรงเรียนของชุมชน ที่มีการจัดการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้เห็นและได้รับความร่วมมือ จากประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญ เนื่องจากทำให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับ การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือ ความมั่นใจ และความนิยมให้เกิดขึ้นในชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามาช่วยเหลือเกื้อกูล กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนทั้งด้าน การเงิน วัสดุ แรงงาน และกำลังใจ ส่งเสริมให้ประชาชน มีความเข้าใจในความสำคัญ ของการศึกษา และถือเป็นหน้าที่ของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องให้ความสนใจ และมีส่วนร่วมในการดูแลและจัดการศึกษาของ โรงเรียน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 83) ได้บัญญัติบทบาทหน้าที่ของกิจการบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในตำบล ที่ให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับพื้นฐานได้มีโอกาส ในการปกครองตนเองตามระบอบ ประชาธิปไตย โดยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 เป็นการเปิดโอกาสให้กับการมีส่วนร่วมในการปกครองจากส่วนกลางไปให้ ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้ประชาชนเรียนรู้และ สร้างความเข้าใจถึงวิธีการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งหลักการสำคัญ ของระบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย การจัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้คน ในท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีองค์กร สภาท้องถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่มีหน้าที่กำหนดไว้ให้มีสภาพ เป็นนิติบุคคล เพื่อผลสมบูรณ์ตามกฎหมายในการปกครองตนเอง มีรายได้ มีอำนาจในการจัด ท่างงบประมาณและมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองแต่จะต้องอยู่ในการควบคุมหรือ กำกับดูแลของรัฐ รวมทั้งเป็นสถาบันทางการเมือง การปกครองระดับท้องถิ่นและจะต้องได้รับ การสนับสนุน รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ระบุถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในด้านการศึกษาไว้ใน มาตรา 41 ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการจัดนั้น ได้ระบุไว้ในมาตรา 42 ว่าให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานผ่านผู้แทนของตนในองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมในภาพรวมของประเทศชาติต่อไป (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2544 : 46)

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2540 : 13) ได้กล่าวถึงนโยบายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล โดยชี้ประเด็นให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทในเรื่องของการจัดการศึกษามากขึ้นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีเงินรายได้จากงบประมาณเป็นของตนเองที่จะดำเนินการพัฒนาให้เกิดความเจริญกับท้องถิ่นได้ สอดคล้องกับ ปรีดี โชติช่วง (2541 : 26) ที่กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีมากที่สุดในประเทศไทย และนับวันยังมีความสำคัญโดยที่สภาพภาคหน้าจะกลายเป็นศูนย์ส่งเสริมและประสานงาน ตลอดจนให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค และหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งจะเป็นเวทีในการบริหารจัดการคน ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งแวดล้อม ทรัพย์สิน และส่งเสริมการศึกษา ประเพณี วัฒนธรรมและการบำรุงชุมทรัพย์ทางปัญญาของชุมชนนอกจากนี้แล้วสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้มาโดยการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ยังเป็นผู้ที่รับรู้ถึงปัญหาของชุมชนนั้น ๆ อย่างแท้จริง ก็จะสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบต่อความต้องการของชุมชน และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของรัฐอีกด้วย

การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาข้างถือเป็นเรื่องใหม่ที่ประชาชนตลอดทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จึงยากต่อการริเริ่มและคิดเป็นกระบวนการเพื่อสู่ทิศทางหรือเป้าหมาย (ศักราช ฟ้าขาว. 2543 : 41)

ดังจะเห็นได้จากการศึกษางานวิจัยของ สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ และคณะ (2542 : บทคัดย่อ) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การกระจายอำนาจ การจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทในการจัดการศึกษาและมีส่วนร่วมในการจัดการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ในเขตของตนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสามารถควบคุมดูแล การศึกษาได้อย่างใกล้ชิดและครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการจัดการศึกษา และในกรณีการจัดการศึกษาเองต้องการ ให้จัดระดับอนุบาลและการศึกษานอกระบบด้วย แต่จากการติดตามผลกลับพบว่า การบริหาร การศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพนั้นยังอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากขาดประสบการณ์และความรู้ ในการจัดการศึกษา

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้ผู้วิจัยในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการจัดการศึกษาสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการมีส่วนร่วมขององค์กร บริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาพสินธุ์ เขต 2 ตามกรอบการบริหารและการจัดการสถานศึกษารวม 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคลและ ด้านการบริหารทั่วไปว่ามี การปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด เพื่อข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อเสนอแนะสำคัญ ต่อสถานศึกษาและองค์กรบริหารส่วนตำบลในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2 ในอันที่จะร่วมมือกันพัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมขององค์กร บริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาภาพสินธุ์

เขต 2 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 อยู่ในระดับปานกลางทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. ความคิดเห็น ต่อการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้แทนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่มีสถานภาพและขนาด ของสถานศึกษาต่างกัน แตกต่างกันทั้ง โดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการมีส่วนร่วมขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ของกระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก : 35-76) 4 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารวิชาการ
2. ด้านการบริหารงบประมาณ
3. ด้านการบริหารงานบุคคล
4. ด้านการบริหารทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 398 คน จาก 199 โรงเรียน จำแนกเป็น

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 47 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 152 คน

1.1.2 คณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

- 1) คณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 47 คน
- 2) คณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 304 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จากนั้นเปิดตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) จำแนกได้ ดังนี้

2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 42 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 110 คน

2.1.2 คณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

- 1) คณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 42 คน
- 2) คณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 110 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ประกอบด้วย

3.1.1 สถานภาพ ได้แก่

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น

3.1.2 ขนาดของสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 ข : 2) ได้แก่

- 1) สถานศึกษาขนาดใหญ่
- 2) สถานศึกษาขนาดเล็ก

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ กรอบการบริหารและการจัดการศึกษา 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการบริหารวิชาการ

3.2.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

3.2.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

3.2.4 ด้านการบริหารทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง มุมมองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานจัดการศึกษาขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าวของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
3. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในมาตรา 40 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่ง พุทธศักราช 2544 เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนพระภิกษุ หรือผู้แทนองค์กรศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

4. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ทั้งในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดใหญ่
5. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลที่สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตั้งอยู่
6. สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-3 ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ประกอบด้วย
 - 6.1 สถานศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่มีจำนวนนักเรียน 300 คน ขึ้นไป
 - 6.2 สถานศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่มีจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 300 คน
7. การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่สถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตั้งอยู่ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือ กระบวนการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อมในการบริหารและจัดการสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป
8. การจัดการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจน การดำเนินงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานของสถานศึกษา 4 งาน ประกอบด้วย การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป
9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่ที่จัด การศึกษาของจังหวัดกาฬสินธุ์ เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอขามเฒ่า อำเภอคำชะโนด อำเภอท่าคันโท อำเภอนองสูงศรี อำเภอห้วยเม็ก และกิ่งอำเภอฆ้องชัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อสนเทศ สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 สถานศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาและหาวิธีการพัฒนา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรบริหารส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป